

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1373/2018
20.12.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе у саизвршилаштву из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К 570/17 од 14.08.2018. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж 409/18 од 02.10.2018. године, на седници већа одржаној 20.12.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К 570/17 од 14.08.2018. године и Вишег суда у Шапцу 2Кж 409/18 од 02.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 2К 570/17 од 14.08.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање исправе у саизвршилаштву из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности наведене пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и трошкова паушала.

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2Кж 409/18 од 02.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Секуловића, а пресуда Основног суда у Лозници 2К 570/17 од 14.08.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Секуловић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. истог члана ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи обе побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, те одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, оспоравајући првенствено исказ оштећене ББ, као и исказ њене мајке-сведока ВВ, те закључујући да је у конкретном случају једини извршилац предметног кривичног дела, правноснажно осуђени ГГ, и да не постоји ниједан доказ да је окривљени АА, извршио наведено кривично дело. У вези тога, бранилац указује да је суд приликом утврђивања чињеничног стања „олако прешао“ преко других изведених „доказа“ и то: пресуде Прекршајног суда у Лозници Пр 2109/11 од 21.07.2011. године, записника о пријему кривичне пријаве од стране ПС у Осечини од 09.02.2010. године и службене белешке о обавештењу примљеном од грађана ПС Осечина од 08.02.2010. године, из којих „доказа“ према ставу браниоца, јасно произилази да је искључиво правноснажно осуђени ГГ, лице које је критичном приликом, продало предметно возило оштећеној ББ и израдило спорну документацију за исто, као и да је управо од ГГ, предметно возило одузето.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**